

Augsburg, 9. Mai 1578

An Tycho Brahe

Abschrift: ÖNB Wien, Cod. 10686⁶⁶, fol. 68v-69v.Druck: Brahe, *Epistolae S. 44f.; Brahe, Opera omnia, Bd. 7, S. 47f.*Regest: Keil/Zäh, *Aufenthalt S. 90; Keil/Zäh, Beziehungen S. 186.*

ET NATALIUM SPLENDORE ET INGENIJ PRAESTANTISSIMO VIRO DN. TYCHONI
BRAHAEOTTONIDI, DOMINO ET AMICO SUO COLENDO. S.

REDIERUNT e Dania vestra, Nobilissime Domine TYCHO, superiore anno
GEMPERLINUS, nuper Aurifaber, quorum neuter me accessit, uterque tamen per alios
salutem mihi tuo nomine dixit. Etsi autem speraveram te pro necessitudine nostra ne absentis
quidem mei memoriam abiecturum, tamen cùm astra non quidem exitium (id enim à religione
nostra et saniore Philosophia esset alienum) sed vitae saltem periculum superiore anno, te
autore, mihi portenderint: minus miror, me utcunque viventem in mortuis abs te numerari, si
fortè praedictio illa apud te mollior fuit, quàm mihi tunc indicare voluisti, ideoque
supervacaneis litteris supersedisse. Memineris tamen, Ascendens meum nec dum Saturni
Anaretæ oppositum attigisse, quod ex tua quoque supputatione circa annum aetatis meae 65
demum eveniet, quem etiam ob id ex astrologicis ratiocinijs fatalem mihi esse insinuasti, à
quo, ut conscius sis, si fortè mea aetas et nostra colloquia tibi memoria exciderunt, adhuc
triennio absum. Aiebas etiam fieri posse, ut directionem Horoscopi ad Trinum suum proprium
circa annum 68 incidentem assequerer, plerumque id concedi ijs, qui aquarium ascendentem
obtinent, mihi revelasti, quando de his et similibus familiariter et iucundè sermones
misceuimus, atque è thesauris tuis Astrologicis, quos aliàs in abscondito habes, mihi quaedam
impartiri voluisti, quorum etiamnum magna animi voluptate recordor. Quare cum adhuc et
vivam et qualitercunque valeam, quod te non ignorare arbitror, qui tam probe meam Genesin
et hinc pendentia fata nosti, quatenus humanae subiacent industriae, nullatenus eam tibi
inhumanitatem tribuo, ut me, quamvis pauperem et genere ignobilem, sed a Musis ditatum et
nobilitatum asperneris, vel superbiam, ut secundis rebus elatus, neminem tenuioris fortunae
hominem amicitia tua dignum existimes, vel calliditatem, ut benevolentiam pro tempore ex
loco simules. Sed facessant haec omnia, indigna generosa natura, qualem esse tuam e diutina
nostra conversatione expertus sum, pleneque persuasum habeo. De me autem sic existimes
velim, me tibi et viventem et mortuum fore amicum. Vale. Augustae Vindelicorum 9. Maij
Anno 1578.

HIERONYMUS WOLFIUS.